Irjendwann

Musik & Text Björn Heuser / Verlag: Dabbelju Music

Mingen ühm, dä wor jesturve,
si Hüüsje wood bahl usjerümp.
Un mer däähte uns do froore,
wat hä em Levve hatt versüümp.
All die wunderschöne Saache,
die hä niemols hätt benotz:
Kiste voll met bestem Rutwing,
düür Parföm un en neu Botz.
Fröher dääht hä immer saare:
"Die Saache halden ich füür joot".
Jetz kann hä se nit mieh bruche,
denn si Levve wor ze koot.

"Eines Daachs, irjendwann",
is dat, wat mer immer sääht.
"Eines Daachs, irjendwann" –
irjendwann is et ze spät.
Do häs nur dat eine Levve,
wenn Jott well, nur noch ein Stund,
Dröm loss Dir de Freud nit nemme,
maach dä Deckel noch ens rund.

Mingem ühm bin ich hück dankbar,
ich han domols jet kapeet:
Jeden Daach well ich jeneeße,
alles andre es verkeeht !
Hück les ich vill mieh als fröher,
dä Stübb em Eck rääch mich nit op.
Luur em Jaade noh de Blömcher,
et Unkruck määht mer keine Kopp.
Ich han Zick für all ming Fründe,
für mi Leevje suwiesu.
Un ich merke immer widder:
nur maloche määht nit fruh !

"Eines Daachs, irjendwann"…

Et jitt suvill kleine Saache,
wo mer jlöuv, dat hätt noch Zick.
ävver loss Dir vun mer saare:
besser määhste dat noch hück -
Ding ahl Oma ze besööke,
zeije, dat Do ahn se denks.
Met nem Fründ sich ze verdraare,
dat Do nit mieh met ihm zänks.
Bes mem Hätzje bloß nit kniestisch,
denk dodrahn, wat wirklich zällt.
Denn nur dat is wirklich wichtisch,
mieh als alles Jeld der Welt.

"Eines Daachs, irjendwann" …

Jeder Daach es jet besundres -
jester, morje, eets rääch hück.
Waad nit op dä richtije Anlass –
wä weiß, ov dä jemols kütt.

"Eines Daachs, irjendwann" …